

РЕШЕНИЕ

№ 2112

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 27.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8050** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на С. Х. Т. – С. срещу Заповед № РД-50-09-236/02.09.1992г. на главния архитект на С., с която на основание чл.6, т.7 от Закона за териториално и селищно устройство /отм./ е одобрено решение на СТСУСА по протоколи от 18.12.1991г. и 16.07.1992г. и застроителен, регулационен и кадастрален план на жк.Триъгълника – Надежда.

С жалбата се иска обявяване нищожността на оспорената заповед поради липса на материална компетентност на нейния издател. Отделно от това заповедта не била връчена на оспорващата.

В съответствие с представените с жалбата доказателства за собственост, удостоверяващи качеството заинтересовано лице на жалбоподателката по см. на чл.131, ал.1 вр. ал.2, т.1 ЗУТ, с Определение № 6412/28.08.2019г. съдът, на основание чл.218, ал.3 ЗУТ е определил предмета на делото, а именно - Заповед № РД-50-09-236/02.09.1992г. на главния архитект на С. в частта на одобрения регулационен, застроителен и кадастрален план за УПИ IV-115, кв.854 по плана на [населено място], м.“Триъгълника-гарата“ и е оставил без разглеждане жалбата в останалата ѝ част. Определението е влязло в сила на 19.11.2019г. – оставено в сила с Определение № 15707/19.11.2019г., постановено по адм.д. № 12259/2019г. по описа на ВАС.

Обявление за оспорването е обнародвано в Неофициалния раздел на ДВ, бр.98/13.12.2019г. като в предвидения от закона срок не са постъпили заявления от заинтересовани лица за конституирането им като ответници в производството.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Г.. В писмени бележки обосновава, че не е уведомена по надлежния ред, с оглед което е била лишена от правото да възрази или обжалва предвижданите изменения на застроителния, регулационен и кадастрален план. Възражението за липса на материална компетентност на органа мотивира с това, че съгласно чл.6, т.6 ЗТСУ /отм./ заповедта може да бъде издадена само от лица с представителна власт, каквото в случая не е главният архитект на С.. Законодателят бил предоставил възможност за делегиране на тези правомощия на други лица, но само при наличие на предвидените в закона предпоставки, а именно разпоредбата на чл.184 ЗТСУ /отм./. От представените по делото доказателства твърди, че не се установява да е налице съгласие на министъра на регионалното развитие, нито е налице конкретно и ясно решение на общинския съвет, по силата на което да е предоставено това право. В доказателствата по делото липсвало писмо съгласие на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, с което да е дадено съгласие за изменение на подробния градоустройствен план. Моли въз основа на доказателствата по делото съдът да приеме за установено, че жалбоподателката не е уведомена за издадената заповед по предвидения в закона ред.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.З. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт и от лице, което е негов адресат. Тъй като се твърди нищожност на оспорената заповед, обжалването не е обвързано с преклузивен срок – чл.149, ал.5 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесната заповед е издадена на основание чл.6, т.7 ЗТСУ /отм./. Посочената разпоредба, в редакцията ѝ, действала към датата на издаване на заповедта – ДВ, бр.15 от 22 февруари 1991г., предвижда, че измененията на подробните градоустройствени планове, както и кварталнозастроителните и силуетните планове се одобряват от председателя на изпълнителния комитет на общинския народен съвет при спазване на процедурата, по която са създадени. Съответно разпоредбата на чл.82, ал.2 ППЗТСУ /отм./ в редакцията ѝ към ДВ, бр. 53 от 10 юли 1987г., предвижда, че заповедите, с които се одобряват дворищнорегулационни планове, кварталнозастроителни и силуетни планове, се обнародват в Държавен вестник. От своя страна разпоредбата на чл.83, ал.1 ППЗТСУ /отм./ предвижда, че одобреният дворищнорегулационен план подлежи на обжалване пред надлежния окръжен съд съгласно чл.138, ал.1, т.2, чл.145 и следващите от закона. Доколкото в отменените ЗТСУ и ППЗТСУ не е предвиден срок, в който следва да бъде реализирано оспорването, то следва да се осъществи в

срока по чл.37, ал.1 от Закона за административното производство /отм./, по арг. от разпоредбата на чл.138, ал.4 ЗТСУ /отм./ или 14-дневен от обнародването на съобщението за издаване на заповедта в ДВ, в настоящия случай.

В контекста на изложеното, предвид характера на одобрения план, заповедта следва да бъде съобщена на заинтересованите лица чрез обнародване на обявление в ДВ, а не по реда на ГПК, в какъвто смисъл са възраженията на оспорващата. Редът за съобщаване по ГПК е приложим само в случаите, когато планът е за отделен квартал или за част от него – чл.82, ал.3 ППЗТСУ /отм./. Следователно ответникът не ѝ е дължал връчване чрез нарочно съобщение, отправено до нея, в качеството ѝ на съсобственик на дворното място, представляващо парцел IV-115, кв.854, съгласно приложения нотариален акт.

В настоящия случай съобщението за издаването на оспорената заповед е обнародвано в Държавен вестник, бр.93 от 17.11.1992г. /извадка на л.22 по делото/. Съответно от тази дата започва да тече 14-дневният срок за обжалването ѝ и изтича на 01.12.1992г., вторник, работен ден. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена директно в съда на 02.07.2019г.

С оглед факта, че жалбата е подадена след изтичане на законоустановения срок за оспорване и с нея се претендира единствено нищожност, не е предмет на настоящото дело законосъобразността на оспорения административен акт, извън наличието на пороци, засягащи неговата валидност. Тъй като в процесуалните закони, уреждащи административното производство, вкл. и АПК, не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в правната теория и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици, към които е насочен. С оглед горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило, нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

С оглед това и предвид искането, с което е сезиран, съдът намира, че предметът на настоящето производство се свежда до проверка на компетентността на органа, издал оспорения акт, спазването на установената писмена форма, спазването на правилата

при издаването му, които биха повлияли на самото волеизявление и спазването най-общо на материалния закон във връзка с разпоредителните действия на ответника.

От доказателствата по делото – нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по дарение и делба № 141, том V, дело № 921/1982г. /л.7/, се установява, че жалбоподателката е собственик на апартамент, находящ се в [населено място], [улица], заедно с 50 на сто от идеалните части на сградата и толкова идеални части от дворното място, съставляващо парцел IV-115, кв.854 по плана на [населено място], м.“Триъгълника-гарата“.

Съгласно оспорения план в частта на одобрения застроителен план, предвиденото застрояване за имота на жалбоподателката е за сключено застрояване, свързано с това в съседните УПИ III, V и VI /извадка на л.19 по делото/, с отстъп навътре от уличната регулационна линия, проведена по [улица].

Проектната разработка за[жк]– ЗРП, ПТКП – еднофазна, в пълния ѝ обхват, като отговаряща на решенията на ИК на СНС по протокол № 11/19.04.1990г., предвижданията на актуализацията на ГКТП на С. и изпълняваща социалната поръчка, е приета с решение по т.2 от Протокол от 19.12.1990г. на СТСУСА при СНС /л.46 и сл./.

На основание чл.69, ал.1 ППЗТСУ /отм./ обявление за това е обнародвано в ДВ, бр.44/04.06.1991г. като е указано, че в 14-дневен срок от обнародване на съобщението заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения и предложения по проекта.

Постъпилите възражения по ОЗРП на[жк]са обсъдени на заседание на СТСУСА при СОС на заседание, проведено на 18.12.1991г. – протокол на л.33 и сл. по делото, като видно от него за кв.854, в който попада имотът на жалбоподателката, са постъпили две възражения – едното за парцел VII-107,108,109,110,111,112, което е уважено като е решено за имот 112 да се обособи самостоятелен парцел като съществуващата сграда се запази, надстрои и пристрои. Другото възражение е по отношение на имот 111 като то не е уважено поради липса на възможност за законосъобразно застрояване на съседния парцел.

След корекциите на проекта по уважените възражения, изработеният проект за застроителен и регулационен план на м.“Надежда – Триъгълника“ е изпратен за становище в 7-дневен срок на Х., СК „Електроснабдяване“, СП „Водоснабдяване и канализация“, СК „Софийски ТТ станции“, СК „Т.“, СО „Градски транспорт“, С., Б., К., Института за паметници на културата, МНО, ГО и ППО, с писмо изх.№ ТП-91-00-34/90 от 13.05.1992г. на главния архитект на С. /л.32 по делото/.

На 02.06.1992г. в УАГ при СГО е заведено писмо Столичната хигиенно-епидемиологична инспекция, с което се съгласува предложеният проект.

С вх.№ 92-00-ОД-27/09.06.1992г. в УАГ при СГО е постъпило становище и от Български държавни железници /л.29-30/, съгласно което те съгласуват проекта за застроителен и регулационен план по принцип, при спазване на определени условия – ЗРП да бъде съобразен с разработения и съгласуван Генерален план на ЖП възел С., с оглед което е необходимо определените в ЗРП площи за озеленяване, строителство на паркинги и гаражи да се коригират с оглед бъдещото коловозно развитие, както и да се спазят изискванията на Наредба № 6 на МНЗСГ за хигиенните изисквания за производствените и обслужващи дейности и минималната хигиенно-защитна зона.

На заседание на СТСУСА при СГО, проведено на 16.07.1992г. са разгледани възраженията по ОЗРП на м.“Надежда - Триъгълника“, кв.830 – протокол на л.60 и сл.

по делото. С решение – статия 1, е допълнено решението, взето по протокол от заседание на 18.12.1991г. във връзка с ОЗРП на м.Надежда – Триъгълника като е уважено възражението по отношение на имоти 296, 297 и 298 от кв.830, не е уважено предложението на Б..

След нанасяне на съответните корекции по посоченото решение, от ответника на основание чл.6, т.7 ЗТСУ, Заповед № РД-09-101/28.02.1992г., приложение № 1, т.1 на кмета на СГО и решение на СТСУСА по протокол от 18.12.1991г. и 16.07.1992г., е издадена оспорената заповед, с която е одобрен застроителния, регулационен и кадастрален план на[жк]по черните, червени и сини линии и корекциите със зелен цвят.

По делото е приета като доказателство Заповед № РД-09-101/28.02.1992г. на кмета на Столична голяма община /л.9/, с която на основание чл.184, ал.1 ЗТСУ и в изпълнение на Решение № 3, т.3 по Протокол № 5/22.01.1992г. на Столичния общински съвет, съгласувано с Министерството на териториалното развитие, жилищната политика и строителството /писмо № 07-00-4 от 26.02.1992г. на министъра, приложено на л.11 по делото/, той е предоставил на главния архитект на С. функции на кмета на Столична голяма община, съгласно приложение № 1 и № 2. Съгласно т.1 от Приложение № 1 към посочената заповед /л.10 по делото/, кметът на СГО предоставя на главния архитект на С. правомощията по чл.6, т.7 ЗТСУ – да одобрява частични застроителни и регулационни планове /ЧЗРП/, квартално-застроителни и силуетни планове и други подобни градоустройствени планове.

Приет като доказателство по делото е и Протокол № 5/22.01.1992г. на Столичния общински съвет /л.12 и сл./.

Съгласно цитираната в оправомощаващата ответника заповед, разпоредба на чл.184, ал.1 ЗТСУ /отм./, Изпълнителните комитети на областните и общинските народни съвети със съгласие на министъра на строителството, архитектурата и благоустройството могат да решават функции на председателя на изпълнителния комитет по одобряване и изменение на подробни градоустройствени планове, по съгласуване и одобряване на проекти за строежи и по други текущи технически въпроси да се предоставят на съответния заместник-председател на изпълнителния комитет и на главния архитект (инженер) при народния съвет. Според ал.2 на с.р. изпълнителният комитет на Столичния народен съвет може по същия ред да предостави функции по предходната алинея на съответния заместник-председател, на главния архитект на С., на началника на управление "Архитектура и градоустройство" при Столичния народен съвет и на председателите на изпълнителните комитети на районните народни съвети, а функции на главния архитект на С. - на началника на управление "Архитектура и благоустройство".

Анализът на посочените разпоредби сочи, че чл.184, ал.2 вр. ал.1 ЗТСУ /отм./ допуска делегирането на функции единствено на кмета на Столична община, не и такива на Столичния общински съвет. Одобряването на цялостен подробен градоустройствен план, какъвто се явява процесния, е от компетентността на общинския съвет - чл.6, т.6 ЗТСУ /отм./, вр. чл.21, ал.1, т.11 ЗМСМА, поради което делегирането на тази функция е било недопустимо – в този см. Определение № 2786 от 02.05.2000 г. по адм. д. № 8063/1999 г., II отд. на ВАС, Решение № 2355 от 17.04.2000 г. по адм. д. № 1149/2000 г., II отд. на ВАС и др.

Отделно от това следва да бъде посочено, че процесният план е такъв по чл.6,

т.6 ЗТСУ /отм./ - цялостен застроителен и регулационен план, а не частично изменение на такъв план, съответно компетентността за одобряването му е на Столичния общински съвет. С решението на последния по Протокол № 5/22.01.1992г. и приложението № 1 към него, на главния архитект е делегирана компетентност да изменя подробни градоустройствени планове, а не да одобрява такива.

По изложените съображения оспорената заповед се явява нищожен административен акт – издаден от административен орган без материална компетентност, което обуславя основателност на жалбата.

Водим от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на С. Х. Т. - С. нищожността на Заповед № РД-50-09-236/02.09.1992г. на главния архитект на С., с която е одобрен застроителен, регулационен и кадастрален план на [жк], в частта за УПИ IV-115, кв.854.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: